

жество кули и бойници. Всички долини на острова сж покрити сжщо съ глетчери, които стигатъ до самото море и често се свличатъ въ него.

То се знае, че растителността въ такава страна е крайно оскждна. Тукъ ученитѣ сж намѣрили само едни мънички растения, които пълзятъ по земята и едва-едва си намиратъ храна по цепнатиинитѣ на скалитѣ. По нискитѣ мочурливи мѣста се зеленѣе мъхъ, който представлява чуденъ контрастъ съ черния гранитъ и ослѣпително бѣлия снѣгъ. По политѣ на канаритѣ, кждето птицитѣ хвърлятъ своитѣ нечистотии (гуано), които съгрѣватъ земята, растатъ лютичета, жълтурки и други дребнички трѣвки, я тукъ-таме весело подига своитѣ главички жълтиятъ макъ. Мъничка полярна върба и черенъ глогъ замѣстватъ нашитѣ зелени гори.

Животното царство е много по-богато, и само птици десетки милиони тукъ вятъ своитѣ гнѣзда. Английскиятъ пжтешественикъ Бичи, напримѣръ, видѣлъ въ единъ заливъ ято чайки, които завземали една дължина отъ 4 клм. и били тъй гжсто една до друга, че само съ единъ гърмежъ убивалъ по 15 чифта. А когато литнали въ небето, тѣ затъмнили слънцето и крясъкътъ имъ се слушалъ отъ 3 клм. Но едничката птица, която не напуска острова и лѣте и зиме и която си намира храна подъ леда и снѣга — това е бѣлата яребица. Много морски птици, що идватъ зиме къмъ брѣговетѣ на Северно и Балтийско море, излюпватъ своитѣ малки именно на о. Шпицбергенъ, дето намиратъ пълна безопасностъ и достатъчно храна. Тѣ снасятъ своитѣ яйца въ удобни мѣста, повечето по непристѣпнитѣ скали надъ морето. Женскитѣ лѣгатъ редомъ съ гърди къмъ морето, а мжжкитѣ цѣлъ день ле-